

at sige vil være umuligt at gjøre et Frembrud derfra. Terrainet foran Helgenæs er af en saadan Beskaffenhed, at det vil være en let Sag for en Fjende selv med en ikke særdeles stor Styrke at affpærre Helgenæs saaledes, at et Frembrud er aldeles utænkligt. Denne Ulempe kan ikke afhjælpes. Vi maa i saa Henseende trøste os med, at vi kunne seile bort fra Helgenæs og kaste den Styrke, som vi maatte have tilovers i Helgenæs, i Land paa andre Steder af Sjællands Kyst, eller hvor der nu maatte være Brug for den. I vore Dage høre overhovedet Frembrud fra Befæstninger til de allervanføleligste Opgaver, ja, der er endog dem, som mene, at det for Fremtiden vil blive aldeles umuligt at bryde ud fra nogenomhelst Fæstning, henset til de Erfaringer, som man har fra den fransk-tydske Krig, f. Ex. fra Beleiringen af Metz og Paris, hvor det viste sig at være fuldstændig umuligt for Franskmændene at bryde igennem den Jernring, som Tydskerne havde lagt omkring disse Fæstninger. Der er endnu et Par Ulemper ved Helgenæs, som jeg skal nævne. Den ene er den, at der heller ikke der findes nogen Kjøbstad; der findes kun nogle temmelig ubetydelige Landsbyer, som ikke frembyde særdeles store Resjoureer, ihvorvel dog altid nogle. Seg antager, at det er med Hensyn hertil og for at hjælpe paa denne Ulempe, at den høitærede Krigsminister denne Gang har foreslaaet bevilget Penge til Bygningsanlæg paa Helgenæs, samt at det er Ministerens Hensigt at bygge Kaserner paa Helgenæs. Dette vil jo sige det Samme som, at der i Fredstid skal ligge en Garnison paa Helgenæs, og uagtet vore Fredsgarnisoner jo ere meget smaa, idet et Regiment paa en vis Tid af Aaret kun har 100 Mand, saa vil dog Anlæget af Kaserner paa Helgenæs med Hensyn til dette Punkts Brugelighed som Fæstning være af stor Betydning, idet de Kaserner, som i Fredstid kun ville flaa til til et temmelig ringe Antal Følk i Krigstid, hvor man ikke kan tage det saa nøie med Pladsen, og hvor man ikke forlanger 3 à 400 Kubikfod Rum til hver Mand, ville i betydelig Grad hjælpe til at gjøre Opholdet paa Helgenæs bedre for den Hær, som maatte søge dertil. Endvidere er der til Helgenæs forlangt en i Forhold til Bevillingen ifjor temmelig forøget Bevilling til Bestyrelse; der er iaar forlangt mere end ifjor 1,750,000 Kr. til Anlæg, hvilket maa være til Bygningsforetagender, samt 1,200,000 Kr. til Bestyrelse. Efter hvad den høitærede Minister forklarede os, har man forlangt denne sidste Sum, fordi man har anset det for nødvendigt ud imod Stranden

at bygge Batterier, forsynede med virkelig pantserbrydende Skjts. Det Skjts, som ifølge Forslaget ifjor var paataentt at skulle anvendes ud imod Stranden paa Helgenæs, var ikke andet, end hvad vi i gamle Dage kaldte 24 Punds eller 15 Centimeters Kanoner med et Dværmaal af 5½ à 6 Tommer, Kanoner, som ganske vist have viist sig istand til paa kort Hold at skyde gennem 12 Tommer Jern, men som man dog ikke kan gjøre Regning paa ville kunne være tilstrækkelig virksomme til at holde svære pantserbrydende Skibes Angreb borte, idet de dels tabe deres gjennembrydende Gvne paa ikke særdeles store Afstande — deres Kugler vedligeholdte ikke denne Gvne paa tilstrækkelig stor Afstand — og dels Virkningen af disse smaa, kun 6 Tommers, Projektiler er ubetydelig paa svære Skibe. Store Skibe kunne naturligvis døie og fordøie af den Slags Projektiler en stor Mængde, inden de ville synke. Meningen er altsaa at anlægge Kystbatterier, bebojede med svært Skjts, for at holde Fjenden fra at være altfor nærsvis, at vove sig ind paa Helgenæs og forurolige Befættningen ved sin Bestyrelse eller endog, inden den Armees, som skulde søge sin Tilflugt dertil, er naaet dertil, at lægge sig paa begge Sider af den Tange, som fører fra Fastlandet til Helgenæs, og derved forurolige og maaste rent forhindre Armeens Indmarsch fra Tangen i Fæstningen.

Den Del af Lovforslaget, som vedkommer Marineministeriet, er usforandret, forsaavidt det paataente Befæstningsanlæg ved Aggersø Sund angaar. Seg skal derfor ikke omtale det. Derimod er der til Flaadens Materiel forlangt 2,200,000 Kr. mere end tidligere. Den vigtigste Forandring, som er gjort, er, at Flaadens Materiel skal bringes til sin fulde Udvikling i Løbet af 10 Aar istedetfor, som ved det forrige Lovforslag forudsat, i Løbet af 12 Aar. Seg tror, at dette fra alle Sider vil blive anset som et virkelig Fremskridt. Naar vi skulle bruge Flaaden paaføde, skulle udvikle den til noget Mere, end den er for Dieblisset, maa det være alle det Næreste, at det sver saa hurtigt, som det overhovedet lader sig gjøre, og naar Marinebestyrelsen er kommen til det Resultat, at Værftet er istand til at udføre de Arbejder, som dertil udfordres, paa 10 Aar istedetfor paa 12 Aar, tror jeg, at det er i enhver Henseende at billige, at Ministeriet foreslaar denne Fremskyndelse af Arbeidet, uanset at den i Grunden mere nominelt end reelt medfører en Forøgelse af Beføstningen med 2,200,000 Kr.